

ЖВ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΛΑΡΝΕΙΑΣ

ΛΗΜΕΛΑΚΙΑ Τ. Κ. 18902 - ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

☎ 210 – 4672921

✠

Ἅγιον Πάσχα 2015

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπί τῇ πανιέρῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χάριτι Θεοῦ ἀξιούμεθα καί ἐφέτος νά προσκυνήσουμε τήν ἑορτήν τῶν ἑορτῶν, τήν πανήγυριν τῶν πανηγύρεων τήν λαμπροτάτην ἐκ νεκρῶν Ἀναστασιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἱερός ψαλμωδός θέλοντας νά τονίσει τό ἔξοχον τῆς ἡμέρας ἀναφωνεῖ· «*Αὕτη ἡ κλητή καί Ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καί κυρία.....*».

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, μόνον μίαν ἡμέραν δυνάμεθα νά παρομοιάσουμεν μέ τὴν παροῦσαν. Καί οἱ δύο, τόσον ἐκείνη ὅσο καί ἡ παροῦσα, εὐρίσκονται πρῶτες τῆς ἐβδομάδος. Καί οἱ δύο καταλύουν διὰ τῆς ἐμφανίσεώς των τό πρό αὐτῶν κατακλύζον σκότος. Τότε, «*ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καί ἀκατασκεύαστος, καί σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου...*», νῦν σκότος ἠθικόν καί νύξ ἀθέμιτος ἐπικάθειτο ἐφ' ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐκεῖνο τό σκότος διέλυσεν ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ· «*Γενηθήτω φῶς*», ταύτην τὴν ψυχοφθόρον σκοτίαν κατέλυσεν ὁ νοητός Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, διαχέων τίς λαμπροφόρους καί σωτηριώδεις ἀκτίνες του εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. Τότε συνετελέσθη ἡ κοσμογονία, νῦν δέ πραγματοποιεῖται ἡ νέα κτίσις· ἐκεῖ ἡ φυσικὴ πλᾶσις, ἐνθάδε ἡ δημιουργία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἡ ὑπεροχὴ ὅμως τῆς παρούσης «*μῆς τῶν Σαββάτων*», καί ὁ χαρακτηρισμὸς ταύτης ὡς βασιλίδος καί κυρίας, ἔγκειται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καί ἐπαναπροσδιορισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ καταστάς ἀπροσμάχητος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦτοι ὁ θάνατος, διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἠτήθη κατὰ κράτος. Ὁ ἀκόρεστος Ἄδης, διὰ τῆς καθόδου ἐν αὐτῷ τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ, ἐσκυλεύθη. Ὁ κεκλεισμένος Παράδεισος ἠνοιχθῆ τοῖς ἀνθρώποις ἵνα μετέχουν καί πάλιν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν καί τὴν μακαρίαν παρὰ Θεῷ ἀπόλαυσιν.

Ταῦτα πάντα τά ὑπερφυῆ καί φιλόανθρωπα εὐεργετήματα ἐγγυᾶται ἡμῖν ἡ σωτήριος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐφόσον βέβαια ἡ πορεία τοῦ βίου μας ὀριοθετηθεῖ ὑπό τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν. Ἐφόσον βαδίσουμε τόν ἀνηφορικό στενωπόν τοῦ Γολγοθᾶ, σταυρώσουμε τά πάθη μας καί θάψουμεν τίς ἀμαρτίες μας.

Ἡ προϋπόθεσις ταύτη ἀπαιτεῖ -ἰδιαιτέρως στίς ἡμέρες μας- κόπον, ἐγρήγορσιν καί περισυλλογήν. Ὁ σημερινός ἄνθρωπος πού ἐπιθυμεῖ νά ζήσει ἐν Χριστῷ, ὀφείλει νά ἀποτάξει τόν κόσμον καί τά τοῦ κόσμου. Ὅχι νά γίνει ἀποκοσμος ἀλλά ἐν τῷ κόσμῳ ὦν, νά διακριθεῖ ἐκ τῶν πονηρῶν ῥοπῶν καί κινήσεων πού συνεχῶς ἐμφαίνονται εἰς τήν ζωήν του.

Ὁ ψυχοφθόνος διάβολος διά τῶν ὀργάνων του παρουσιάζει εἰς τήν ἀνθρωπότητα τά ὀλέθρια σχέδιά του, ὡς μοναδικήν ἐλπίδαν εὐημερείας καί προόδου. Βαρύγδουπες ἐξαγγελίες καί ἔκρυθμες δηλώσεις ἀκούγονται κατά καιρούς, μέ στόχο τήν ἐξεμαύλισιν τῶν λαῶν. Πάει καιρός, πού μᾶς ὀμιλοῦν περί τῆς ἀπαρχῆς μιᾶς νέας ἐποχῆς, ἐποχῆς ἀγάπης καί σύμπνοιας, ἐποχῆς εὐστάθειας καί αὐτάρκειας, γενικά ἐποχῆς πού θά ῥέει μέλι καί γάλα. Δυστυχῶς ὅμως τά δείγματα αὐτῆς τῆς νέας ἐποχῆς δέν ἐπαληθεύουν τίς διακηρύξεις τῶν θιασωτῶν τῆς μᾶλλον φανερώνουν τήν δόλια προοπτική τῆς. Περί ποίας ἀγάπης καί σύμπνοιας ἀναφέρουν; Οἱ πόλεμοι μαίνονται καί ἀυξάνουν συνεχῶς, ἡ δέ καταπάτησις καί ἐξαθλίωσις τῶν ἀσθενεστέρων λαῶν ὑπό τῶν ἰσχυροτέρων εἶναι πλέον ἀπροκάλυπτος. Περί ποίας λοιπόν εὐστάθειας, αὐτάρκειας καί δικαιοσύνης ὀμιλοῦν; Οἱ ἄνθρωποι σήμερον αἰσθάνονται ὅσο ποτέ ἄλλοτε ἀνασφαλεῖς καί ἐνδεεῖς.

Ἄν θέλουμε νά ζήσουμε σέ μία ἐποχή ὄντως εὐνοϊκή καί ἀνθρώπινη, πρέπει νά ἐγκαταλείψουμε οἰανδήποτε σοφιστική μέθοδο. Νά παύσουμε τοὺς ματαιοὺς ὑπολογισμούς καί ἀπατηλές ἀλχημεῖες πού δέν ὀδηγοῦν πουθενά. Ὁ Θεός μᾶς ἐπλούτισε διά τῶν ἀσφαλῶν ἐκείνων μέσων πού μᾶς ἐξασφαλίζουν ζωὴν αἰσίαν καί εὐάρεστον. Ἐάν τηρήσουμεν τίς Εὐαγγελικὰς ἐντολὰς δέν χρειαζόμεθα τρόπους καί σχέδια βελτιώσεως τῆς ζωῆς μας. Ἀντιθέτως ἡ ἀπομάκρυνσί μας ἀπό τίς εὐαγγελικὰς ἀρχές καί ὑποδείξεις, ὀλ' ἐν καί περισσότερο θά μᾶς βυθίξει εἰς τό βάραθρο τῆς ἀπογνώσεως καί τῶν στείρων ἀναζητήσεως. Ὅλ' ἐν καί περισσότερο θά ἐπιτρέπουμε εἰς τόν Ἀντίχριστον νά ἐφαρμόζει τά ψυχοκτόνα σχέδιά του.

Σαφῶς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δέν διαθέτει τήν δύναμιν ἀντικρούσεως καί πολύ περισσότερον ματαιώσεως τῶν παγκοσμίων αὐτῶν ἐξελίξεων. Διαθέτει ὅμως τήν δυνατότητα ἐπιλογῆς. Καί μέσῳ αὐτῆς τῆς δυνατότητος μποροῦμε νά ἀντισταθοῦμε εἰς τόν ῥοῦν τῆς ἀπωλείας. Νά κλείσουμε τά αὐτιά μας στίς μαγευτικὰς σειρήνες τῆς ἐποχῆς μας. Νά ἀγνοήσουμε τίς θελκτικὰς ἀλλά ἐφήμερες ἀπολαύσεις. Νά εἴμαστε ἀφοσιωμένοι εἰς τόν Χριστόν καί τίς θεῖας ἐντολὰς του. Νά παραμεῖνουμε πιστά καί ἀφοσιωμένα μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Νά ζήσουμε οὐχί ὡς τοῦ κόσμου Χριστιανοί, ἀλλά ὡς Χριστιανοί ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὁ Κύριος διά τῶν διδαγμάτων Του καί τοῦ παραδείγματός Του μᾶς ὑποδεικνύει τήν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διαμονή μας, τονίσας σὺν τοῖς ἄλλοις· «εἰσελθετε διά τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καί εὐρύχωρος ἡ ὁδός, ἡ ἀπά-

γουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. Ὅτι στενή ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός, ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν» (Ματθ.7: 13-15) καὶ συμπληρώνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἀναφερόμενος στὴ στενή καὶ τεθλιμμένη ὁδὸν ποῦ μᾶς ὁδηγεῖ στὸν οὐρανόν, «ταύτης οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκκλίνοντες τῆς ἐτέρας θήραμα γίνονται» (Γρηγορίου Νύσσης, κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου 3.1).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ πεφιλημένα,
«**Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ Ἁγία ἡμέρα**» τῆς πανευφροσύνου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς καλεῖ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ἀπόλαυσιν πνευματικὴν. Μᾶς διαβεβαιώνει διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐνθάδε παραμονὴν μας καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα. Μᾶς διδάσκει ὅμως κυρίως ὅτι διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς Ἀναστάσεως μας, ἀναπόφευκτα ὀφείλουμε νὰ ἀνέλθουμε τὸν ἀτραπὸν τοῦ Γολγοθᾶ, νὰ σταυρώσουμε καὶ νὰ θάψουμε ἑαυτοὺς, ἵνα μετὰ τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἀπολαύσουμε τὴν αἰώνιον βασιλείαν.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Μετὰ ἀπείρων εὐχῶν

Χριστοφορος

+ Ὁ Μεσογαίας καὶ Νήσων

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ